ANUL XVII. — No. 3406

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . . 2000
Un număr vechiu 4

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

TELEFON: Direcția . . . 3.26.60; Administrația . . 3.26.60; Redacția . . . 3.26.60

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă, 2 Martie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. publ. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1939

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

Interview-urile „Gazetei Sporturilor"

Romica Pop, vedeta nr. 1 a patinajului românesc

O campioană de 19 ani care deține titlul României de trei ori consecutiv

„Patinajul este o artă infinită" ne spune cea mai bună patinatoare a României

ROMICA POP

De bună seamă că cititorul nostru, a avut de multe ori prilejul să vorbească cu o fată de 19 ani. Este normal ca subiectul să se învârtească în jurul celor mai variate teme modernismul să fie disecat cu priceperea unui chirurg, muzica să fie plasată la loc de cinste iar literatura să nu scape dintr'o discuție care nu are alt scop decât să încheie o convorbire în chipul cel mai plăcut. Este firesc ca doi oameni tineri să aibe temele cele mai variate după cum există în acelaș timp și un clișeu tip al conversației. Bunăoară, dacă ați fi într'o societate adunată să se amuze dansând sau filtrând, veți ascult cele mai interesante opinii asupra lui Charles Boyer, păreri asupra ultimului concert de jazz a lui Cosma, iar dacă unul din parteneri e mai doct, va aduce, spre satisfacția amicilor, câteva opinii de competență relativă asupra pianistului Giesecke, mulțumirea va fi și mai mare. Și dacă amicul nostru, cititorul, va merge câteva zile mai târziu într'o altă societate unde va găsi pe acelaș iscusit vorbitor de salon, va afla pentru a doua oară aceleași lucruri. Aceasta nu pentru că istoria se repetă ci fiindcă există eternul clișeu . . . . . Prin analogie vom ajunge la profesiunea noastră de gazetari. E fatal ca un reporter care merge să ia cel puțin o sută de interviewuri să aibe un arsenal de întrebări care trebuie să cuprindă biografia, performanța și valoarea interlocutorului. Este, din nefericire, aci, acelaș clișeu pe care noi modeștii interview-euri, sau alți confrați, îl avem gata în bagaj așa cum avem hârtia și creionul.

Dacă însă subiectul interview-ului ese o tânără campioană de 19 ani, capitolul I al acestei introduceri, se îmbină perfect cu secundul. Rezultatul este însă cu totul altul și poate suprinzător pentru cei care vor să creadă: Romica Pop nu răspunde pe stadardul obișnuit al tinerei de salon și nici pe acel al campioanei obșinuită să dea la fiecare săptămână două interviewuri să se lase fotografiată sau să dea autografe ca cea mai autentică vedetă americană.

Campioana aceasta grațioasă este cu totul diferită întregului contingent de tinere care sunt în viața noastră sportivă. Are cu totul altă concepție despre viață, își organizează existența rațional și nu uită nici un moment că în viață la fel ca și pe ghiață, contează foarte mult echilibrul. Și Romica Pop care este o desăvârșită campioană de patinaj este o campioană și mai virtuoasă în viață.

Conversația care am avut-o eri cu Romica Pop, ne-a prezentat această dublă campioană.

Romica Pop nu a devenit patinatoare printr'o întâmplare. I s'a pregătit cariera, i-a fost anticipată. Nu de un ghicitor cu calități măestre, ci de părinți. D-na Pop, mama campioanei este înscrisă pe tabloul campionilor naționali ai României de vre-o cinci ori. Maria Pop nu este un nume uitat de patinatorii mai vechi. Mama campioanei de astăzi, a pus patinele în piciorușele unui copil de câțiva ani. L'a lăsat să sburde pe ghiață, l'a lăsat să-i se călească glesnele și în vreme ce anii treceau, Romica știa tot mai multe de patinaj. Sunt numai cinci ani de atunci. Maria Pop mai apărea pe ghiață și concura cu succes în campionate. A declarat simplu: «Nu mă las până ce Romica nu-mi va lua locul». Și Romica a trebuit să învețe cu atențe detaliile unei «vende» sau «paragrafe». Le-a învățat pe de rost și când avea 15 ani mama și fiica erau în acelaș concurs. Fosta campioană era mereu mai bună. Și d-na Pop a perseverat, a avut ambița să-și învețe fiica mai mult. Astfel, Romica a plecat la Viena. A învățat acolo cu Weiss, faimosul maestru dela Wiener Eislaufverein. A învățat mult, a lucrat cu atenție. Stătea șapte ore pe ghață. Răbdarea nu a dispărut nici odată.

Mai târziu a plecat în Anglia. Mai întâi la Bryton și apoi la Londra Phil Taylor a întățat-o la fel cum a inițiat-o pe Magon Taylor. (Identitatea de nume trădează tatăl și fiica). Romica a reveni în țară. Aci a lucrat mai puțin. Nu mai avea patinoar toată vremea. In Anglia se poate merge dimineața la patinaj, pe ghiață artificialtă, și după amiază la plajă. La noi lucrul e mai greu căci nu avem patinaj artificial decât iarna (la ce mai folosește cuvântul artificial ?).

Și Romica a împlinit 17 ani. A concurat în campionatul național dela Lacul Roșu. Una din adversare era d-na Maria Pop. Mama și fiica au declanșat toate cunoștințele lor. A fost o luptă superbă în care maestră și elevă s'au luat la întrecere. Nici o indulgență, nici o cedare. Patinele desenau cele mai frumoase arabescuri pe ghiața lacului. Lupta a fost emoționantă și mai ales prețuită din plin. Romica Pop a învins și Maira Pop a fost cea mai fericită învinsă: și-a îndeplinit visul.

Și astfel, dintr'o poveste care poate fi romanțată s'a lansat una din cele mai bune campioane de patinaj pe care a avut-o România. Și tot de atunci, Romica Pop este necontenit pe tabloul național.

O biografie punctată de cele mai frumoase amintiri

Nu e lungă biografia tinerei campioane Romica Pop dar este punctată de cele mai frumoase amintiri. Nu de întâmplări ciudate, bune de roman senzațional și nici de anecdotică. Este însă o carieră frumoasă, construită cu atenție și lsortită unei serii nesfârșite de succese.

Romica Pop a văzut pe Magon Taylor, a vorbit cu această mare campioană a Anglie. A fost în tovărășia lui Sonia Hennie, a lui Daphne Walker, a lucrat alături de Karli Schaffer, de Fritz Kaspar și de alte nume de rezonanță în patinajul mondial. Le-a urmărit lucrul, le-a urmărit evoluția și a învăéat o sumedenie de lucruri care îi folosesc.

Are idei sănătoase, se conduce după principii frumoase. Iată de pildă ce spune despre patinajul artistic.

«Nu este un sport prea simplu patinajul. E o întreagă gamă de figuri care necesită studiu. Dela patinajul simplu la cel artistic este o diferență uriașă, sau ca să fiu mai plastică a ceiași ca dela mersul pe jos la balet. Nu se poate ajunge nici odată la o valoare ridicată fără un studiu prealabil. Sunt posibilități să ajungi la un standard anumit și cred că până la o limită ajung mulți patinatori. Peste clasa obișnuită este însă greu de ajuns, căci e nevoie de calități personale, de talent. Indrăznesc să fac o comparație în muizcă. Probabil că ați auzit doi pianiști executând Bach sau Chopin. Fiecare execută aceiași bucată; nu amândoi dau acelaș lucru. Este o diferență de interpretare. La patinaj, se întâmplă la fel. Sunt figuri impuse, scrise limpede, așa cum sunt scrise notele pe portativ. Totuși personalitatea execuantului dă o nuanță deosebită.

Un patinator bun are o personalitate de cele mai multe ori inegalabilă.

SPORTUL- UN OBIECT DE GANDIRE

După cum se vede, Romica are cultul teoriei, al studiului adâncit. Judecă cu pricepere, își face din sportul ei un obiect de gândire. Și pe bună dreptate. Figurile de patinaj cer studiu îndelung. Nu poate fi un campion care să nu gândească ceiace face. Și efortul cerebral nu e sufiicent. E absolută nevoie de execuție sigură, de calități fizice. Romica Pop spune clar acest lucru:

«Patinajul nu se rezumă la lucruri precise. Ca artă e infinit. Se pot face cele mai neașteptate lucruri iar executanții mai buni, ne oferă cele mai fantastice idei Până acum, în aer, la anumite lucruri, se făceau figuri precise pe care fiecare școală o preconiza. Iată însă că marii artiști ai gheții aduc inovații de mare frumusețe care dau plasticitate mai mare. Patinajul nu se rezumă deci la cele ce este de văzut la un concurs. Va fi sigur mai mult».

In ceiace privește valoarea unui executant bun, Romica Pop e foarte precisă:

«Nu poate fi o bună patinatoare, o bună executantă, aceia care aplică în chip ortodox legile patinajului. E nevoie de un farmec personal, de grație. Eleganța contează în primul rând căci ca în tot ce este ritmic. e nevoie de o suplețe, de un farmec plăcut ochiului. După cum nu va place o dansatoare grasă, la fel nu va putea încânta arta unei patinatoare lipsită de finețe».

Iată de ce cred, că o Sonia Hennie e inimitabilă. E foarte bună și Magon Taylor. E chiar excepțională. Dar nu este Sonia Hennie.

Romica Pop are într'adevăr multă dreptate. Nu face altceva decât să fie de acord cu spectatorul care vrea, ca în patinajul artistic să i se oferă arta sută la sută. In artă se cuprinde patinajul și frumusețile sale, dar intră în mod condiționat

Art. Vogel

(Continuare în pagina 4-a)

F. R. BOX A PRIMIT O OFERTA DIN CEHOSLOVACIA

F. R. Box a primit o ofertă din partea federației cehoslovace pentru două matchuri care să aibe loc la Zlin și la Brno, în cursul lunei Maiu. Forul cehoslovac a aflat din ziarele străine despre angajarea matchului de box amator România — Ungaria și a propus federației noastre, ca dela Budapesta echipa României să-și continue turneul în cele două orașe cehe.

Probabil că F. R. Box să răspundă favorabil invitației.

O veste senzațională

S'a angajat matchul de box amator ROMANIA - UNGARIA

Cei mai buni amatori din Europa vor fi opuși reprezentanților noștri într'un match dublu

Prima întâlnire la 16 Mai, la Budapesta ; când va avea loc revanșa ?

Dacă boxului profesionist nu-i sunt rezervate perspective prea strălucite, în schimb se pare că vom avea un an foarte fructuos pentru pugilismul amator indigen.

S'a vorbit până acum câteva zile de proectul organizării unei Balcaniade de box (amator la București).

Ziarul nostru a subliniat importanța acestei inițiative care — în lipsa altora — promite să facă o bună propagandă pentru sportul nobil.

Iată însă că alaltăeri, Federația română de box, — recte Comitetul federal, — a luat act de angajarea în principiu a altei întâlniri internaționale menită să însemne un moment foarte important pentru boxul nostru amator.

VOM INTALNI PE CEI MAI BUNI AMATORI EUROPENI

E vorba nici mai mult nici mai puțin de un match România — Ungaria.

Se cunoaște valoarea boxului amator maghiar. Vecinii noștri au dat o foarte mică atenție profesionismului. In schimb au cultivat intens amatorismul în care au atins o clasă cu adevărat excepțională.

D. AL. CANTUNIARI
Președintele F. R. B

Ungaria contează astăzi printre primele țări din lume în materie de box amator, cea mai bună dovadă în această privință o constitue faptul că amatorii maghiari au furnizat de regulă pe cei mai numeroși selecționați în echipa Europei pentru matchurile de peste ocean, matchuri în care au mărturisit valori extrem de ridicate.

O DUBLA EDITIE

Matchul România — Ungaria se anunță deci sub auspicii senzaționale. Intâlnirea care a fost perfectată cu aprobarea d-lui Al. Cantuniari președintele forului român de specialitate, de către C. Aureliu secretarul general al F. R. Box, cu prilejul voiajului pe care l-a făcut recent la Budapesta, se va disputa în dublă ediție. Prima întâlnire va avea loc la 16 Mai în capitala Ungariei.

Revanșa va fi organizată la București, la începutul lunii Iunie sau în Septembrie. Fixarea acestei date depinde de perioada pentru când vor fi hotărîte campionatele mondiale de box amator, care urmează să aibă loc la Roma.

Dacă această competiție se va desfășura la finele lui Iunie, atunci matchul România — Ungaria va fi organizat la începutul aceleiaș luni, scopul de a servi pentru verificarea formei selecționaților noștri constituind în acelaș timp un foarte bun examen înainte de competiția mondială.

In ipoteza că Roma va găzdui în Septembrie campionatele lumii, întâlnirea româno-maghiară va avea loc cu trei săptămâni înainte de turneul din capitala Italiei.

DAR BALCANIADA ?

Matchul România — Ungaria este în principiu angajat.

Urmează numai ca forul nostru să confirme oficial întâlnirea, ceiace nu ne îndoim că se va întâmpla, odată ce Comitetul federal a acceptat principal disputarea ei.

S'ar ivi în calea întâlnirii o singură dficultate: faptul că Balcaniada pugilistică a fost de plano hotărîtă tot pentru luna Iunie.

Atunci?

Cum se va rezolva această concurență de matchuri internaționale? In ce ne privește, credem că până în cele din urmă F. R. Boxul va prefera matchul româno-maghiar, care anunță sub toate raporturile, perspective mult mi interesante decât Balcaniada.

Căci în timp ce victoria finală a României în competiția balcanică — în care ar participa Bulgaria, Jugoslavia, Turcia, Grecia, țări în care boxul amator este quasi-inexistent — un succes românesc asupra Ungariei ar echivala cu o adevărată consacrare a boxului nostru amator în lumea internațională.

Iată dece subscriem necondiționat pentru matchul România—Ungaria.

M. S.

Comitetul central F. R. C. a ținut aseară ședința de constituire

Azi se va da publicității un comunicat

Comitetul F. R. C.-ului s'a întrunit aseară. A fost o ședință de constituire. In jurul ordinei de zi s'au angajat discuții cari s'au prelungit seara târziu. Asupra celor discutate și hotărîte se va da azi un comunicat.

D. Alfred Fulga va prezida săptămâna viitoare o importantă ședință a Biroului Federal

Măsuri pentru înlesnirea activității cluburilor. - O nouă așezare a taxelor federale

D. Alfred Fulga, primul vice președinte al federației, se află în străinătate. D-sa va sosi la București la începutul săptămânii viitoare. Indată după ce se va întoarce, d-sa va convoca Biroul Federal. Ședința aceasta va fi consacrată în întregime problemelor cari interesează cluburile.

Constatările făcute chiar din prima etapă arată că grupările se găsesc într'o situație materială dificilă.

Curentul este din ce în ce mai puternic în FRFA pentru

AJUTORAREA GRUPARILOR

Nu este vorba de ajutoare efective cum s'ar fi putut crede în primul moment, când s'a pus problema cluburilor.

D. Alfred Fulga preconizează o serie de măsuri ca să se ușureze activitatea grupărilor. Intre altele se preconizează și o nouă așezare a taxelor federale care să ducă la o degrevare.

Gregory Rice a stabilit un nou record mondial pe trei mile

LA MADISON SQUARE GARDEN AU AVUT LOC CAMPIONATELE DE ATLETISM ALE STATELOR UNITE. GREGORY RICE A STABILIT UN NOU RECORD MONDIAL PE TREI MILE. AMERICANUL A PARCURS DISTANȚA IN 13 MINUTE 55'9/10. VECHIUL RECORD A LUI RITOLA ERA DE 13 MINUTE 56 2/10.

Ungaria și-a desemnat delegatul la conferința Cupei Bazinului Dunărean

Federația maghiară a trimis în cursul zilei de eri o telegramă secretariatului FRFA, prin care o înștiințează că la conferința Cupei Bazinului Dunărean ce va avea loc la 2 și 3 Martie la Timișoara, va fi reprezentată de d. Gidofalvy.

Așa dar la conferință vor participa d-nii Iuga (România), Kika Popovici (Jugoslavia) și Gidofalvy (Ungaria).

Victoria lui MILICA

Prestigiul boxului românesc, anemiat vădit de ultimele escapade deficitare ale plenipotențiarilor noștri, dincolo de hotare, s'a întremat oarecum, de vestea categoricei victorii obținută de perseverentul nostru campion, Millcă Teodorescu, în localitatea Holyoke din îndepărtata America.

Invinsul său, mulatrul King Howell, nu reprezintă într'adevăr pentru sportivii noștri suficiente garanții, pentru binecuvântatul motiv, că — am putea și jura — nu credem să fi auzit cineva de el...

Palmaresul negrului este însă ornat cu victorii asupra așilor mondiali ai categoriei «welter» și dincolo de Ocean, este socotit al 7-lea semi-mijlociu al lumii.

Carte de vizită destul de concludentă, care confirmă suficient valoarea și care dă proporții neașteptate performanței lui Milică.

Plecat mai de mult în patria «unchiului Sam», întocmai unei neînsemnate insule în imensitatea oceanului, campionul nostru, se sbate anevoios, pentru glorie, dar mai ales pentru a ridica în fața ochilor uimiți de admirație ai străinătății, prestigiul pugilismului țării sale.

A îndurat mizerii, pe care firește — din orgoliu — nu ni le-a divulgat decât în mică parte, a avut de înlăturat în calea ascensiunei sale, nenumărate piedici și tenace, cu o ambiție de fier, a biruit.

I s'au dat la început matchuri mai ușoare, apoi din ce în ce mai grele. Invins sau învingător, Milică a știut însă să se impună exigentului public yankeu, să se facă iubit și insistent cerut.

Stilul său combativ, bazat mai ales pe un suflu inepuizabil, a impresionat plăcut oamenii de specialitate ai Americei și mulți chiar au afirmat după recenta victorie a lui Milică, că n'au mai avut de mult ocazia să admire un asemenea stil.

Ultima victorie a campionului român, a produs mare impresie în opinia publică sportivă românească, care așteaptă dela Milică, o performanță cu care nu se poate mândri nici unul dintre boxerii români: un titlu mondial.

L. Dragu